

ένος ἢ τοῦ ἄλλου μέρους, ὅσα ἀγαθὰ ἀπέκτον κινητὰ ἢ καὶ ἀκίνητα, καθὼς προσέτι καὶ εἰς ὅσα χρέη χρηματικὰ ὑπέπιπταν προερχόμενα ἢ ἀπὸ ἐμπορίου ἢ ἀπὸ ὁποῖον δήποτε ἄλλο τι, ἦτον ἡ ὠφέλεια καὶ τὸ βάρος ἐξ ἡμισείας εἰς ἀμφοτέρω τὰ μέρη, δηλαδή εἰς τὸ ἀνδρόγυνον. Παρ. χάριν, ὁ ἄνδρας μὲ τὴν ἐπιχείρησιν τοῦ ἐμπορίου του, ἢ ἄλλο τί, τοῦ εὐρίσκετο ὠφελος εἰς τὰ θάνατά του εἴκοσι χιλιάδ. δραχ. εἰς μετρητὰ ἢ εἰς κτήματα, ἢ ἐκ τοῦναντίον εἴκοσι χ. δραχ. χρηματικὸν χρέος, τὸ ἐπιτόπιον ἔθος, ἔδιδε τὸ δικαίωμα (μὴν ἔχοντες κατιόντας κληρονόμους) καὶ εἰς τοὺς ἀνιόντας ἢ πλαγίους συγγενεῖς τῆς γυναικὸς νὰ μοιράζων ἐξ ἡμισείας μὲ ἐκείνους τοῦ ἀνδρὸς ὅλην τὴν εὐρεθεῖσαν ὠφέλειαν, ἢ ὑπεχρέωνεν, εἰς περίστασιν χρέους, καὶ τὴν προῖκα τῆς γυναικὸς νὰ πληρώσῃ τὸ ἥμισυ τοῦ ἀφισμένου παρὰ τοῦ ἀνδρὸς χρέους. Ἦτον ὡσαύτως παλαιότατον ἔθος τῆς Κοινότητός μας, ὅτι ὅλαι αἱ μεταξὺ τῶν πολιτῶν ὑφιστάμεναι διαφοραί, προερχόμεναι ἀπὸ προικοσύμφωνα καὶ διαθήκας, νὰ δικάζωνται ἐκκλητῶς παρὰ τοῦ ἀρχιερέως ἐπισκόπου τοῦ τόπου καὶ ἀνεκκλητῶς ἀπὸ τὴν καθέδραν τῆς Ρώμης, αἵτινες αποφάσεις παρρησιαζόμεναι εἰς τὴν ἐπιτόπιον πολιτικὴν Ἀρχήν, ἐλάμβανον ἄνευ λόγου, τὴν ἐκτέλεσιν των καθ' ὅλην τὴν ἑκτασιν.

Τὰ ἔθιμα δὲ τὰ ἀφορῶντα τὰς διαθήκας, πωλήσεις ἀκινήτων πραγμάτων καὶ ἀλλαγῶν, τὰ ἐξάγει ἡ Σ. Γραμματεία ἀπὸ τὰ ἐπισυναπτόμενα ἀντίγραφα συνηθειῶν, αἵτινες εὐρίσκονται γραπτὰ καὶ παρακατατεθειμένα εἰς τὸ Ἀρχαιοφυλακεῖον τῆς αὐτῆς Κοινότητος. Ὅσον δὲ περὶ τοῦ ἀπὸ πόσον καιρὸν ἐπεκράτουν αἱ συνήθειαι αὐταὶ εἰς τὸν τόπον μας, καὶ εἰς πόσον τόπον ἐκτ(ε)ίνονται, εἶναι ἀδύνατον τῆς Δημογεροντίας νὰ προσδιορίσῃ τὸ τοῦ καιροῦ ποσόν, ὅταν ἐμβῇκαν εἰς ἐνέργειαν αἱ περὶ ὧν ὁ λόγος συνήθειαι, γνωρίζει ὅμως, ὅτι ἡ ἀρχὴ των εἶναι παμπάλαιος, ἡ δὲ νῆσος μας σύγκειται ἀπὸ μίαν μόνον Κοινότητα, εἰς τὴν ὁποίαν ἔχουν χώραν αὐταί, διότι εἰς τοὺς εὐρισκομένους καὶ κατοικοῦντας ἤδη ἐνταῦθα παροίκους, δὲν ἀνάγεται βέβαια ἡ ὑπόθεσις αὕτη».

843

1833. Ἀπάντησις Εἰρηνοδίκου καὶ Δημογέροντος Ἀ ν ά φ η ς Ν. Πελέκη, ἐν ΓΑΚ (Ἀρχεῖον Βλαχογιάννη, κιβ. 127) εἰς ἀνωτέρω ἐγκύκλιον.

Περὶ ταύτης σημειώνει ὁ Ἰ. Β ι σ β ί ζ η ς, ἐν 49, σ. 7, σημ. 1 : «Τὰ εἰς αὐτὴν ἀναφερόμενα ὡς ἰσχύοντα ἐν Ἀνάφῃ ἔθιμα, εἶναι ὅμοια κατὰ πάντα πρὸς τὰ ἔγγραφα ἔθιμα τῆς νήσου Θήρας τοῦ ἔτους 1797». (πρβλ. ἀνωτ. ἀριθ. 528).

844

1833. Ἀπάντησις Εἰρηνοδίκου Θ ή ρ α ς Π. Σ. Αὐγερινοῦ εἰς ἀνωτέρω ἐγκύκλιον, ἐν 382, σ. 172–176.

845

1833. Ἀπάντησις Δημογεροντίας Α ἱ γ ί ν η ς εἰς ἀνωτέρω ἐγκύκλιον, ἐν 49, σ. 8–10.

